

ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς νὰ ἔστειλε ἡ ἄνω λεγομένη Καλή καὶ πρὸ χρόνους μί[α] /
γραφὴν τοῦ μισέρ Μανώλη Θεολογίτην καὶ ἔγραφέν του ἔτιν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν σπί-
τιν νὰ εἶναι τοῦ ἀφέντην / τοῦ Χριστοῦ διὰ τὸ τέλος ὁποῦ δὲν ἤδωνε.

/ — ὁ καρακύρης Ἰωάννης τζή Βαρβάρας βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴ /
γράφῃ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Γιώργης Σουρόπουλος διὰ λόγου του —

/ — Μιχέλης Ἰωάννη Χανιώτη μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογρά-
φοντος μὴν ἔχοντας γράμματα αὐτὸς

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

756

Μαρτυρία

φ. 403^v

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἀμήν. 1688/ Αὐγούστου 12/ ἐνεφανίστην καὶ
ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Τζα / νάκης Γρίσπος ἀπὸ ζήτησιν τῆς κυρίας Ἀντριάνας
Σουροπούλου ὁ ὁποῖος ἄρχος λέγειν πὼς / τὰ σπίτια ὁποῦ ἔχειν τὴν σήμερον ἡ
ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία Ἀντριάνα ἦτανε ἐδι / κα τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Γρίσπου
καὶ ἐπούλησέν τα τοῦ ποτὲ μισέρ Λευτέρην Σουρόπουλου τοῦ συνβίου / τῆς ἄνωθεν
κυρίας Ἀντριάνας. Ὅθεν ἡ ἀφεντίαν ὅθεν ἡ ἀφεντίαν του λέγει καὶ μαρτυρᾷ πὼς τὰ
ἐκεῖνα σπίτια / εἶχασιν πόρτα μεγάλη ἀπὸ τῇ μεριά τῆς κοπριάς πού ἐσφάλα μὲ
δύο φύλλα καὶ πόρτες καὶ / εἶχασιν καὶ ἓνα σκαλάκι ξύλινο καὶ ἐκατεβαίνασιν κά-
των στὴν κοπριά. Τοῦτον ξεύρειν καὶ βε / βαιώνει τον εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς
φόβον Θεοῦ ὡς νοικοκύρης ὁποῦ ἦτον τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ λέγοντα / καὶ τοῦτον ὅτιν
τὴν ἐκεῖνη πόρτα ὁποῦ ἦτον ἀνοικτὴν ἀπὸ ἐκπαλαι ἦρθεν καιρὸς ὁποῦ ἐ / γροι-
κούντανε φόβοι καὶ ἔτζι ἐκτίζασιν ὅλα τὰ παραπόρτια ἀτόρνου τοῦ τόπου καὶ εἰς
τοῦτον / ἐκτίσασιν καὶ τὴν ἄνωθεν πόρτα καὶ ὄντας ἤβαλε ὁ ποτὲ μισέρ Λευτέρης
κτιστάδες νὰ τοῦ / τὰ κτίσουν εὐρήκασιν τὴν μπόρταν κτισμένη καὶ ἐνοίξασιν τὴν
καὶ εὐρήκασιν τὸν τόπον / τῆς καὶ τὰ σημάδια ὁποῦ εἶχε ἀπὸ πρωτύτερον καθὼς
τὸ μαρτυροῦν καὶ ἐκεῖνοι οἱ κτιστάδες. / Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν ἡ ἀφεντίαν
του ὑπὸ χειρὸς του εἰς ἀσφάλεια.—

/ — Τζουάνες Γρίσπος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

